

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
GIOVANNIHO PITRUZZELLY
přednesené dne 9. dubna 2019¹

Věc C-251/18

**Trace Sport
proti
Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko)]

„Řízení o předběžné otázce – Obchodní politika – Antidumpingové clo – Dovoz jízdních kol zasílaných mimo jiné ze Šrí Lanky – Rozšíření konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky – Prováděcí nařízení (EU) č. 501/2013 – Platnost – Přípustnost předběžné otázky – Uplatnění judikatury TWD“

1. Projednávaná věc se týká žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko) týkající se platnosti prováděcího nařízení (EU) č. 501/2013² (dále jen „sporné nařízení“), prostřednictvím kterého Rada Evropské unie rozšířila konečné antidumpingové clo uložené na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz jízdních kol zasílaných mimo jiné ze Šrí Lanky.

2. Toto nařízení bylo zrušeno Tribunálem Evropské unie v rozsudku ze dne 19. března 2015, *City Cycle Industries v. Rada*³, potvrzeném Soudním dvorem v řízení o kasačním opravném prostředku v rozsudku ze dne 26. ledna 2017, *Maxcom v. City Cycle Industries*⁴, pokud jde o jediného šrílanského výrobce, který podal žalobu na neplatnost vůči své osobě, a sice společnost *City Cycle Industries* (dále jen „City Cycle“).

3. Před předkládajícím soudem společnost *Trace Sport*, francouzský dovozce jízdních kol, zpochybňuje dvě stanoviska vydaná nizozemskými daňovými orgány k placení antidumpingového cla na dovozy jízdních kol ze Šrí Lanky. Před uvedeným soudem se chce společnost *Trace Sport* dovolávat výše uvedených rozsudků soudů Evropské unie týkajících se společnosti *City Cycle* k namítání neplatnosti sporného nařízení, pokud jde o šrílanské vyvázející výrobce, od nichž dovezla jízdní kola dotčená napadenými výzvami k zaplacení, a sice společnosti *Kelani Cycles (PVT) Ltd* (dále jen „Kelani Cycles“) a *Creative Cycles (PVT) Ltd* (dále jen „Creative Cycles“).

1 – Původní jazyk: francouzština.

2 – Prováděcí nařízení Rady ze dne 29. května 2013, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska (Úř. věst. 2013, L 153, s. 1).

3 – Rozsudek ze dne 19. března 2015, *City Cycle Industries v. Rada* (T-413/13, nezveřejněný, EU:T:2015:164).

4 – Rozsudek ze dne 26. ledna 2017, *Maxcom v. City Cycle Industries* (C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62).

4. Zúčastněné osoby, které Soudnímu dvoru předložily písemná vyjádření, však tvrdí, že kvůli zvláštním okolnostem vztahujícím se na společnost Trace Sport, která je dovozcem spojeným s oběma uvedenými šrilanskými výrobci, nemůže tato společnost před předkládajícím soudem namítat neplatnost sporného nařízení na základě judikatury vzešlé z rozsudku ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90). Podle této judikatury jednotlivec, který je bez jakékoli pochybnosti ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU aktivně legitimován k podání žaloby na neplatnost aktu Unie, nemůže namítat neplatnost tohoto aktu před vnitrostátním soudem v rámci řízení o předběžné otázce (dále jen „judikatura TWD“)⁵.

5. Za těchto okolností se toto stanovisko v souladu s požadavkem Soudního dvora zaměří na otázku přípustnosti předběžné otázky položené předkládajícím soudem a konkrétně na použitelnost judikatury TWD v projednávaném případě.

I. Sporné nařízení, spor v původním řízení a předběžné otázky

6. V září 2012 Evropská komise zahájila šetření týkající se možného obcházení antidumpingových opatření uložených na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem jízdních kol zasílaných mimo jiné ze Šrí Lanky⁶.

7. V průběhu šetření podala společnost Kelani Cycles žádost o osvobození od rozšíření antidumpingového cla⁷. Dne 16. ledna 2013 provedla Komise v obchodních prostorech společnosti Kelani Cycles inspekci. Vzhledem k tomu, že její spolupráci považovala za nedostatečnou, informovala Komise společnost Kelani Cycles, že má v úmyslu nezohlednit údaje, které společnost Kelani Cycles sdělila, založit závěry šetření ohledně ní na dostupných údajích⁸ a její žádost o osvobození zamítnout. Za těchto okolností Komise dala společnosti Kelani Cycles možnost podat dodatečná vysvětlení⁹ a tak učinila dopisem ze dne 7. února 2013 se 43 přílohami. Komise tato dodatečná vysvětlení z různých důvodů nezohlednila a žádost o osvobození podanou společností Kelani Cycles nakonec zamítla.

8. Po odmítnutí Komise vzít v úvahu dokumenty a důkazy poskytnuté společností Kelani Cycles uvedené v předchozím bodě požádala společnost Trace Sport během správního řízení vedeného Komisí o slyšení u ní, a to aby i přes toto odmítnutí předložila stejné dokumenty a důkazy, jaké poskytla na podporu svých doplňujících vysvětlení společnost Kelani Cycles. Komise však žádosti podané společností Trace Sport nevyhověla.

9. Dne 29. května 2013 přijala Rada sporné nařízení, kterým rozšířila konečné antidumpingové clo ve výši 48,5 % na dovoz jízdních kol pocházejících z Číny na dovoz jízdních kol zasílaných mimo jiné ze Šrí Lanky. V tomto nařízení je společnost Kelani Cycles považována za nespolutracující společnost¹⁰, zatímco společnost Creative Cycles není výslovně uvedena.

5 – V tomto smyslu viz bod 17 uvedeného rozsudku. Soudní dvůr několikrát potvrdil zásady vyjádřené v tomto rozsudku. V tomto ohledu viz zejména rozsudky ze dne 15. února 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, body 30 a 37), ze dne 27. listopadu 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, bod 41), ze dne 14. března 2017, A a další (C-158/14, EU:C:2017:202, body 66 a 67 a citovaná judikatura), a ze dne 25. července 2018, společnost Georgsmarienhütte a další (C-135/16, EU:C:2018:582, body 14 a 15).

6 – Nařízení Komise (EU) č. 875/2012 ze dne 25. září 2012 o zahájení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, Šrí Lanky a Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, Šrí Lanky a Tuniska, a o zavedení celní evidence tohoto dovozu (Úř. věst. L 2012, L 258, s. 21).

7 – Podle čl. 13 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51; oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2012 ze dne 12. prosince 2012 (Úř. věst. 2012, L 344, s. 1, dále jen „základní nařízení“).

8 – V souladu s čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Viz body 39 až 42 odůvodnění sporného nařízení.

9 – V souladu s čl. 18 odst. 4 základního nařízení.

10 – Viz body 39 a 42 odůvodnění sporného nařízení.

10. V roce 2012 a v roce 2013 zástupci jednající jménem a na účet společnosti Trace Sport v celním řízení v Nizozemsku deklarovali jízdní kola zasílaná ze Šrí Lanky za účelem jejich propuštění do volného oběhu, přičemž jako vývozce těchto jízdních kol uvedli společnosti Creative Cycles a Kelani Cycles.

11. V návaznosti na následné kontroly platnosti uvedených prohlášení měl Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Eindhoven (finanční a celní inspektor, pracoviště Eindhoven, Nizozemsko) za to, že pro propuštění deklarovaných jízdních kol do volného oběhu mělo být zaplacení antidumpingové clo ve výši 48,5%. Vydal proto dvě výzvy k zaplacení dlužného antidumpingového cla znějící na částky 229 990,88 eur, resp. 234 275,37 eur. V návaznosti na stížnosti podané společností Trace Sport proti těmto výzvám byly tyto výzvy potvrzeny dvěma rozhodnutími ze dne 24. září 2015.

12. Mezitím Tribunál zrušil rozsudkem ze dne 19. března 2015, *City Cycle Industries v. Rada*¹¹, čl. 1 odst. 1 a 3 sporného nařízení¹² v rozsahu, v němž se týkal společnosti City Cycle.

13. Společnost Trace Sport napadla před předkládajícím soudem obě rozhodnutí ze dne 24. září 2015 potvrzující výzvy k zaplacení.

14. Rozsudkem ze dne 26. ledna 2017, *Maxcom v. City Cycle Industries*¹³, Soudní dvůr potvrdil v řízení o kasačním opravném prostředku rozsudek Tribunálu ve věci *City Cycle Industries v. Rada*.

15. Společnost Trace Sport ve věci probíhající u předkládajícího soudu argumentuje rozsudkem Soudního dvora ve věcech *Maxcom v. City Cycle Industries* s cílem zpochybnit platnost sporného nařízení, pokud jde o společnosti Creative Cycles a Kelani Cycles. Předkládající soud má za to, že závěr, k němuž Soudní dvůr v tomto rozsudku dospěl, pokud jde o společnost City Cycle, rovněž platí pro společnosti Kelani Cycles a Creative Cycle, a táže se proto na platnost sporného nařízení, pokud jde o tyto dva další šrilanské vyvážející výrobce.

16. Za těchto podmínek se rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Je [sporné] nařízení platné v rozsahu, ve kterém se vztahuje na vyvážejícího výrobce Kelani Cycles?
- 2) Je [sporné] nařízení platné v rozsahu, ve kterém se vztahuje na vyvážejícího výrobce Creative Cycles?“

II. Právní posouzení

A. Úvodní poznámky

17. Všechny zúčastněné osoby, které Soudnímu dvoru předložily písemná vyjádření, tj. nizozemská vláda, Rada a Komise, zpochybňují přípustnost této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se platnosti. Na základě judikatury TWD tyto zúčastněné osoby v podstatě tvrdí, že se společnost Trace Sport nemůže ve sporu v původním řízení dovolávat neplatnosti sporného nařízení, jelikož nade vši pochybnost mohla podat žalobu na neplatnost tohoto nařízení.

11 – T-413/13, nezveřejněný, EU:T:2015:164.

12 – Toto ustanovení rozšiřuje antidumpingové clo ve výši 48,5% na výše uvedené dovozy a stanoví jeho vybírání z dovozů evidovaných během období šetření.

13 – C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62.

18. Jak jsem již zmínil v bodě 5 tohoto stanoviska, v souladu s požadavkem Soudního dvora se toto stanovisko zaměří na otázku přípustnosti předběžných otázek položených předkládajícím soudem.

19. V tomto ohledu nejprve přezkoumám zásady vyplývající z judikatury TWD a jejich uplatňování v oblasti antidumpingových cel Unie. Na základě této analýzy dále posoudím přípustnost otázek položených předkládajícím soudem.

B. Judikatura TWD a její uplatnění v oblasti antidumpingu

20. Nejprve je namístě připomenout, že podle ustálené judikatury se akt přijatý orgány Unie, který nebyl ve lhůtě stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU napaden jeho adresátem nebo kteroukoli institucí nebo osobou oprávněnou domáhat se jeho zrušení, stává konečným. Tato judikatura je založená zejména na úvaze, že účelem lhůty k podání žaloby je zajištění právní jistoty vyhnutím se neomezenému zpochybňování unijních aktů způsobujících právní účinky¹⁴.

21. Soudní dvůr dále uznal, že v unijním právu existuje obecná zásada, podle níž každý účastník řízení před vnitrostátním soudem má právo namítat protiprávnost ustanovení obsažených v unijních aktech, která jsou základem pro přijetí vnitrostátního rozhodnutí nebo aktu v jeho neprospěch a požádat vnitrostátní soud, aby položil Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce¹⁵. Vnitrostátní soud sice může konstatovat platnost unijního aktu, nemůže jej však prohlásit za neplatný¹⁶.

22. Nicméně stejné požadavky právní jistoty uvedené v bodě 20 tohoto stanoviska vedly Soudní dvůr k závěru, že uvedená obecná zásada, která každému jednotlivci zaručuje právo namítat v rámci řízení o žalobě podané proti vnitrostátnímu opatření, které nepříznivě zasahuje do jeho právního postavení, neplatnost unijního aktu, jenž je základem tohoto opatření, nebrání nijak tomu, aby se tento akt stal konečným ve vztahu k jednotlivci, v jehož případě uvedený akt musí být považován za individuální rozhodnutí a který se mohl bez jakékoli pochybnosti domáhat jeho zrušení na základě článku 263 SFEU¹⁷.

23. Pokud tak lze mít za to, že jednotlivec byl bez jakékoli pochybnosti oprávněn domáhat se zrušení unijního aktu, nemůže tento jednotlivec podle judikatury TWD namítat jeho neplatnost u příslušného vnitrostátního soudu¹⁸.

14 – V tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. února 2001, *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, bod 29), a ze dne 14. listopadu 2017, *British Airways v. Komise* (C-122/16 P, EU:C:2017:861, body 83 a 84). Pokud jde o dodržení lhůty pro podání žaloby, která představuje kogentní požadavek, viz úvahy generálního advokáta Mengozziho v jeho stanovisku ve věci *British Airways v. Komise* (C-122/16 P, EU:C:2017:406, body 93 až 99).

15 – Tato zásada vyplývá z článku 277 SFEU. Viz rozsudky ze dne 15. února 2001, *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, bod 35), a ze dne 27. listopadu 2012, *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756, bod 39 a citovaná judikatura).

16 – Rozsudek ze dne 22. října 1987, *Foto-Frost* (314/85, EU:C:1987:452, body 14 a 15). Viz rovněž rozsudky ze dne 10. ledna 2006, *IATA a ELFAA* (C-344/04, EU:C:2006:10, body 27 a 30), a ze dne 3. října 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 95).

17 – Viz rozsudek ze dne 15. února 2001, *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, bod 37), při uplatnění bodů 24 a 25 rozsudku ze dne 9. března 1994, *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90). Viz rovněž rozsudky ze dne 27. listopadu 2012, *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756, bod 41); ze dne 18. září 2014, *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, body 28 a 29), jakož i ze dne 16. dubna 2015, *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 18).

18 – Viz zejména rozsudky ze dne 4. února 2016, *C & J Clark International a Puma* (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, body 56 a 57 a citovaná judikatura), a ze dne 25. července 2018, *Georgsmarienhütte a další* (C-135/16, EU:C:2018:582, body 14, 17 a 18 a citovaná judikatura).

24. Jak totiž Soudní dvůr již několikrát zdůraznil, bylo-li by občanu, který byl bez jakýchkoli pochyb aktivně legitimován ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU podat proti aktu Unie žalobu na neplatnost, umožněno, aby po uplynutí závazné lhůty k podání žaloby stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU napadl platnost tohoto aktu před vnitrostátním soudem, poskytla by se mu tak možnost obejít skutečnost, že po uplynutí lhůt k podání žaloby má vůči němu uvedený akt konečnou povahu¹⁹.

25. Výjimka z obecné zásady uvedené v bodě 21 tohoto stanoviska, která vyplývá z uplatnění judikatury TWD, tak nachází své opodstatnění v požadavku na zajištění právní jistoty tím, že se zamezí, aby unijní akty byly donekonečna zpochybňovány, jakož i požadavku na zabránění zneužívání procesních prostředků, které unijní právo poskytuje jednotlivcům²⁰.

26. Pokud jde konkrétně o oblast antidumpingového cla, Soudní dvůr uvedl, že se závěry vyplývající z judikatury TWD uplatní na nařízení ukládající antidumpingová cla, a to z důvodu jejich dvojí povahy coby aktů normativní povahy – v rozsahu, v němž se uplatní na všechny dotčené hospodářské subjekty – a aktů, které se mohou bezprostředně a osobně dotýkat některých hospodářských subjektů²¹.

27. V případě, že tak lze mít za to, že hospodářský subjekt byl bezpochyby aktivně legitimován, a byl tak bezpochyby oprávněn domáhat se na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU zrušení nařízení o uložení antidumpingového cla, nemůže uvedený subjekt namítat neplatnost tohoto nařízení před příslušným vnitrostátním soudem²².

28. V tomto ohledu Soudní dvůr ve své judikatuře identifikoval několik kategorií hospodářských subjektů, které mohou být považovány za bezprostředně a osobně dotčené ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU nařízením o uložení antidumpingového cla, a proto jsou oprávněny domáhat se zrušení před unijními soudy.

29. Soudní dvůr tak rozhodl, že zaprvé mohou být takovými nařízeními ve smyslu uvedeného ustanovení bezprostředně a osobně dotčeni ti výrobci a vývozci dotčeného výrobku, kterým byly přičítány dumpingové praktiky, jelikož použili údaje pocházející z jejich obchodní činnosti²³.

30. Zadruhé tomu tak může být v případě dovozců uvedeného výrobku, jejichž ceny dalších prodejí byly vzaty v úvahu pro výpočet vývozních cen a kteří jsou v důsledku toho dotčeni závěry ohledně existence dumpingové praxe²⁴.

19 – Rozsudky ze dne 27. listopadu 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, bod 41), ze dne 14. března 2017, A a další (C-158/14, EU:C:2017:202, bod 66 a citovaná judikatura), a ze dne 25. července 2018, Georgsmarienhütte a další (C-135/16, EU:C:2018:582, bod 15), v souladu s bodem 18 rozsudku ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90).

20 – V tomto smyslu viz stanovisko generálního advokáta Campos Sánchez-Bordony ve věci Georgsmarienhütte a další (C-135/16, EU:C:2018:120, bod 36). Stejně tak generální advokát Jacobs charakterizoval judikaturu TWD tak, že se týká zneužití řízení účastníky, kteří mohli napadnout unijní akt a kteří tak neučinili [stanovisko generálního advokáta Jacobse ve věci Cassa di Risparmio di Firenze a další (C-222/04, EU:C:2005:655, bod 63)]. Jak totiž ve výše uvedeném stanovisku uvedl generální advokát Campos Sánchez-Bordona, judikatura TWD nebrání vnitrostátním soudům kdykoli bez návrhu či na návrh účastníků řízení (kteří zjevně nejsou aktivně legitimováni podat žalobu na neplatnost) vznést předběžnou otázku, v níž vyjádří své pochybnosti týkající se platnosti unijního aktu.

21 – Viz rozsudky ze dne 15. února 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, bod 37 *in fine*); ze dne 16. dubna 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 18), jakož i ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 58). V tomto ohledu viz rozsudek ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 72).

22 – Rozsudek ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, body 56 a 57 a citovaná judikatura).

23 – Tamtéž, bod 60 a citovaná judikatura.

24 – Tamtéž, bod 61 a citovaná judikatura.

31. Zatřetí tak tomu může být i v případě *dovozců ve spojení* s vývozci dotyčného výrobku, a to zejména v případě, kdy byla vývozní cena vypočtena na základě cen dalšího prodeje na unijním trhu uplatňovaných těmito dovozci, a v případě, kdy bylo vlastní antidumpingové clo vypočteno na základě těchto cen dalšího prodeje²⁵.

32. Z výše uvedeného vyplývá, že judikatura uznala, že podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU mohou být aktivně legitimováni k podání žaloby na neplatnost nařízení ukládajícího antidumpingové clo výrobci, vývozci a dovozci, kteří jsou či nejsou ve spojení s vyvážejícím výrobcem výrobku dotčeného antidumpingovým clem.

33. V tomto ohledu bylo uvedeno, že rozhodujícím faktorem pro stanovení individualizace dotčeného hospodářského subjektu, která může odůvodnit jeho aktivní legitimaci, je skutečnost, že dumpingové praktiky byly zjištěny na základě údajů pocházejících z jeho obchodní činnosti²⁶.

34. Soudní dvůr však rovněž opakovaně rozhodl, že uznání nároku na podání žaloby na neplatnost antidumpingového nařízení některým kategoriím hospodářských subjektů nemůže vyloučit to, že i jiné subjekty budou bezprostředně a osobně dotčeny antidumpingovým nařízením z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní a charakterizují je ve vztahu k ostatním osobám²⁷.

35. Z toho vyplývá, že bez ohledu na kategorie hospodářských subjektů uvedené v bodech 29 až 31 tohoto stanoviska, kterým Soudní dvůr přiznal aktivní legitimaci k podání žaloby na neplatnost, se rozhodující kritérium pro určení aktivní legitimace a zejména osobního dotčení týká otázky, zda se v souladu s judikaturou vycházející z rozsudku Plaumann²⁸ antidumpingové nařízení týká hospodářského subjektu z důvodu určitých vlastností, které jsou pro něj specifické, nebo faktické situace, která jej vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím jej individualizuje způsobem obdobným tomu, jak by tomu bylo v případě adresáta aktu.

36. Tak například ve věci Extramet Soudní dvůr uznal aktivní legitimaci nezávislého dovozce výrobku dotčeného antidumpingovým clem, jehož prodejní cena nebyla při šetření vzata v úvahu, ale který prokázal existenci souboru skutečností tvořících zvláštní situaci, která jej z hlediska dotčeného opatření vymezovala vůči všem ostatním hospodářským subjektům²⁹.

37. Pokud jde konkrétně o dovozce výrobku dotčeného antidumpingovým opatřením, jak vyplývá z bodů 30 a 31 tohoto stanoviska, přiznává judikatura aktivní legitimaci k podání žaloby na neplatnost v oblasti antidumpingu jak nezávislým dovozcům, tak i dovozcům ve spojení s vyvážejícími výrobci dotčeného výrobku.

38. Pokud jde o podmínku týkající se spojení, bylo uvedeno, že prosté spojení dovozce s vyvážejícím výrobcem není samo o sobě dostatečné pro to, aby dovozce mohl být považován za osobně dotčeného ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU³⁰.

25 – Tamtéž, bod 62 a citovaná judikatura. Viz body 40 až 42 tohoto stanoviska.

26 – Viz stanovisko generálního advokáta Mischa ve spojených věcech *Nashua Corporation a další v. Komise a Rada* (C-133/87 a C-150/87, nezveřejněné, EU:C:1989:286, bod 35).

27 – Viz rozsudky ze dne 16. května 1991, *Extramet Industrie v. Rada* (C-358/89, EU:C:1991:214, bod 16), ze dne 18. září 2014, *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 33), a ze dne 16. dubna 2015, *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 22).

28 – Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 1963, *Plaumann v. Komise* (25/62, EU:C:1963:17).

29 – Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 1991, *Extramet Industrie v. Rada* (C-358/89, EU:C:1991:214, body 11 a 17). Tyto skutečnosti spočívaly v tom, že byl největším dovozcem výrobku, který byl předmětem antidumpingového opatření, a zároveň i konečným uživatelem tohoto výrobku, jakož i v tom, že jeho hospodářské aktivity ve velké míře na těchto dovozech závisely a byly předmětným nařízením výrazně dotčeny.

30 – Viz stanovisko generálního advokáta Mischa ve spojených věcech *Nashua Corporation a další v. Komise a Rada* (C-133/87 a C-150/87, nezveřejněné, EU:C:1989:286, body 36 a 37).

39. Z judikatury uvedené v bodě 31 tohoto stanoviska nicméně vyplývá: zaprvé, že je existence spojení mezi dovozcem a vývozcem dotčeného výrobku nepochybně relevantní skutečností pro účely přiznání aktivní legitimace dovozci k domáhání se zrušení nařízení ukládajícího antidumpingové clo; zadruhé, že nicméně dovozce a vyvážející výrobce musejí být propojeni *dostatečně*³¹; a zatřetí, že je dovozci ve spojení přiznána aktivní legitimace, pokud jsou dány další skutečnosti, které jej mohou vymezit vůči každému hospodářskému subjektu, například v případě, že jeho obchodní údaje byly při šetření zohledněny.

40. Ve věci Neotype³² tak Soudní dvůr považoval za přímo a osobně dotčeného ve smyslu článku 263 SFEU dovozce ve spojení, jehož cena dalšího prodeje byla použita pro výpočet antidumpingového cla.

41. Ve věci Nachi³³ uznal Soudní dvůr aktivní legitimaci k podání žaloby na neplatnost, a tak uplatnil judikaturu TWD, dovozci ve spojení (představujícím dceřinou společností výrobce dotčeného výrobku), jehož ceny dalšího prodeje byly základem pro stanovení vývozní ceny pro určení dumpingového rozpětí pro dotčeného vývozce.

42. Ve věci TMK³⁴ naproti tomu Soudní dvůr odepřel aktivní legitimaci dovozci, a tedy nepoužil judikaturu TWD, ve spojení, u něhož nebylo prokázáno, že byl dostatečně propojen s dotčenými vyvážejícími podniky nebo že by spadal do zvláštní situace, která by jej vymezovala ve vztahu ke všem ostatním hospodářským subjektům.

C. K přípustnosti předběžných otázek

43. Při posuzování, zda má být v projednávaném případě podle judikatury TWD společnosti Trace Sport ve věci probíhající u předkládajícího soudu bráněno namítat neplatnost sporného nařízení, pokud jde o společnosti Kelani Cycles a Creative Cycles, je tedy třeba zohlednit všechny zásady vypracované judikaturou vyložené v předchozí kapitole.

44. V tomto ohledu se mi jeví jako nezbytné uvést dvě poznámky na okraj.

45. Zaprvé podotýkám, že se projednávaná věc odlišuje od všech ostatních věcí uvedených v předchozí kapitole, neboť se netýká platnosti nařízení ukládajícího antidumpingové clo, ale platnosti nařízení o rozšíření takového cla, které bylo přijato v návaznosti na šetření obcházení provedeného na základě článku 13 základního nařízení.

46. V tomto ohledu je třeba uvést, že právní úprava Unie v oblasti obcházení obsažená v článku 13 základního nařízení představuje právní rámec, který je sice vymezen v antidumpingové právní úpravě Unie, má však specifickou povahu³⁵.

47. V tomto kontextu mám jednak za to, že jak vyplývá z bodu 26 tohoto stanoviska, úvahy, které vedly Soudní dvůr k tomu, že uplatňoval zásady judikatury TWD na nařízení ukládající antidumpingová cla, jsou plně platné i pro taková nařízení, jako je sporné nařízení, kterými se antidumpingová cla rozšiřují.

31 – Viz rozsudek ze dne 16. dubna 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 26).

32 – Rozsudek ze dne 11. července 1990, Neotype Techmasheexport v. Komise a Rada (C-305/86 a C-160/87, EU:C:1990:295, body 20 a 21).

33 – Rozsudek ze dne 15. února 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, bod 39). V tomto ohledu viz rozsudek ze dne 14. března 2017, A a další (C-158/14, EU:C:2017:202, body 64 a 65).

34 – Rozsudek ze dne 16. dubna 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 26).

35 – Tento závěr se opírá o okolnost, že tato úprava nemá svůj základ v antidumpingovém kodexu z roku 1994 (Dohoda o provádění článku VI všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103), obsažená v příloze 1A k dohodě o založení Světové obchodní organizace, schválená rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3), ale byla Unii přijata jednostranně. V tomto ohledu viz bod 19 odůvodnění základního nařízení a stanovisko generálního advokáta Mengozziho ve spojených věcech Maxcom a další v. Chin Haur Indonesia (C-247/15 P, C-253/15 P a C-259/15 P, EU:C:2016:712, bod 5).

48. Takováto nařízení totiž mají za následek pouze rozšíření působnosti původního nařízení, kterým se ukládá antidumpingové clo na dovoz obdobných výrobků nebo částí těchto výrobků. Nařízení o rozšíření antidumpingového cla tak má vůči podnikům podléhajícím takto rozšířenému clu stejné právní účinky jako nařízení o uložení konečného cla³⁶ a vyznačuje se rovněž dvojí povahou uvedenou v bodě 26 tohoto stanoviska.

49. Na druhou stranu uvádím, že byť lze kritéria stanovená judikaturou uvedenou v bodech 28 a násl. tohoto stanoviska, pokud jde o přípustnost žalob na zrušení nařízení ukládajících antidumpingové clo, použít pro určení přípustnosti žalob na neplatnost nařízení, kterými se takové clo rozšiřuje, je nicméně nutné zohlednit specifické vlastnosti šetření týkajících se obcházení podle článku 13 základního nařízení.

50. Ačkoli totiž bezpochyby šetření v oblasti obcházení mají podobné znaky jako šetření směřující k uložení antidumpingového cla, vyznačují se požadavkem prokázání čtyř skutečností, které podle definice obsažené v čl. 13 odst. 1 třetí větě základního nařízení představují pojem obcházení³⁷.

51. Zadruhé úvodem uvádím, že není pochyb o tom, že společnost Kelani Cycles byla podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU aktivně legitimována podat k Tribunálu žalobu na neplatnost sporného nařízení.

52. Na jednu stranu je totiž třeba uvést, pokud jde o její bezprostřední dotčení, že celní orgány členských států jsou povinny, aniž mají jakýkoli prostor pro uvážení, vybírat antidumpingové clo rozšířené sporným nařízením na dovoz jízdních kol vyvážených společnostmi Kelani Cycles ze Šrí Lanky do Unie³⁸.

53. Na druhou stranu, pokud jde o její osobní dotčení, se společnost Kelani Cycles aktivně účastnila šetření obcházení, v jehož průběhu podala žádost o osvobození. Kromě toho je výslovně uvedena v bodech 39 až 42 sporného nařízení a byly ohledně ní v uvedeném nařízení učiněny závěry na základě dostupných údajů, a to z důvodu její nedostatečné spolupráce³⁹.

54. S ohledem na tyto dvě úvodní poznámky podotýkám, že nizozemská vláda, Rada a Komise zakládají svou námitku nepřípustnosti předběžných otázek v podstatě na dvou skutečnostech, které podle nich mohou vymezovat společnost Trace Sport, a tak ji individualizovat ve vztahu ke všem ostatním hospodářským subjektům⁴⁰.

55. Tato individualizace se zakládá jednak na existenci úzkých vazeb mezi společnostmi Trace Sport a oběma šrilanskými vyvázejícími výrobci, společnostmi Kelani Cycles a Creative Cycles, a dále na okolnosti, že se společnost Trace Sport pokoušela vstoupit do řízení vedeného Komisí na podporu společnosti Kelani Cycles.

56. Je tedy třeba zkoumat, zda tyto dvě skutečnosti mohou v projednávaném případě odůvodnit závěr, že společnost Trace Sport byla bez jakýchkoli pochyb aktivně legitimována k podání žaloby na neplatnost sporného nařízení, a nemůže se tak podle judikatury TWD dovolávat neplatnosti tohoto nařízení před vnitrostátním soudem.

36 – Viz v též smyslu rozsudek ze dne 26. září 2000, Büchel v. Rada a Komise (T-74/97 a T-75/97, EU:T:2000:215, bod 52).

37 – Z definice, která je uvedena v čl. 13 odst. 1 třetí větě základního nařízení, vyplývá, že má-li být konstatována existence obcházení, musí být splněny čtyři podmínky: zaprvé musí dojít ke změně obchodních toků mezi dotčenými třetími zeměmi a Unii, zadruhé tato změna musí být způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž kromě uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, zatřetí musí existovat důkazy o újmě a začtvrté musí existovat důkazy o dumpingu.

38 – Viz v též smyslu rozsudek ze dne 26. září 2000, Büchel v. Rada a Komise (T-74/97 a T-75/97, EU:T:2000:215, bod 50).

39 – Podle článku 18 základního nařízení.

40 – Bezprostřední dotčení společnosti Trace Sport je nesporné, protože ta je přímo dotčena sporným nařízením ze stejných důvodů uvedených v bodě 52 tohoto stanoviska.

57. Pokud jde zaprvé o existenci úzkých vazeb mezi společnostmi Trace Sport na jedné straně a společnostmi Kelani Cycles a Creative Cycles na straně druhé, z bodu 39 tohoto stanoviska vyplývá, že existence spojení mezi vývozcem a dotčeným dovozcem představuje relevantní skutečnost pro účely určení práva dovozce požadovat zrušení antidumpingového nařízení.

58. V tomto ohledu již Soudní dvůr rozhodl, že pokud Komise zpochybňuje přípustnost námítky protiprávnosti takového nařízení uplatněné dovozcem ve spojení před vnitrostátním soudem, musí předložit důkazy prokazující, že dovozce je *dostatečně* propojen s dotčenými vyvážejícími podniky⁴¹.

59. V projednávaném případě přitom Komise předložila jako důkaz výňatky ze závěrečné zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) týkající se šetření ohledně obcházení cel a antidumpingových cel z dovozu jízdních kol pocházejících z Číny do Unie, a to na základě informací o čínských jízdních kolech nepravdivě deklarovaných jako dovoz pocházející ze Šrí Lanky.

60. Tato zpráva odkazuje na dokumenty zabavené francouzskými celními orgány u společnosti Trace Sport a konkrétně na seznam společností „offshore“, ze kterých vyplývá, že majitel společnosti Trace Sport vlastnil 50 % společnosti (jejíž zbývající podíl patřil dvěma čínským investorům), jejíž dceřinou společností byla společnost Creative Cycles. Z těchto dokumentů rovněž vyplývá, že tentýž majitel společnosti Trace Sport měl společně s jedním z těchto čínských investorů podíl ve výši 50 % v jiné společnosti, jejíž dceřinou společností byla společnost Kelani Cycles. Dále z této zprávy OLAF vyplývá, že společnost Kelani Cycles byla ve skutečnosti založena, aby převzala veškeré aktivity společnosti Creative Cycles.

61. Zpráva OLAF rovněž uvádí, že všechny tyto společnosti, a spolu s nimi i další z téže skupiny, byly zapojeny do operací týkajících se falešných fakturací ohledně dovozu jízdních kol čínského původu do Unie, které vedly k podvodům s cly a antidumpingovými cly.

62. Existenci těchto úzkých vazeb mezi společnostmi Trace Sport na jedné straně a společnostmi Kelani Cycles a Creative Cycles na straně druhé kromě toho potvrzují některé dokumenty, které jsou součástí tzv. „Panama Papers“⁴², z nichž Komise poskytla důkazy.

63. Přitom existence těchto vazeb ani výsledky závěrečné zprávy OLAF nebyly žádným způsobem zpochybněny společností Trace Sport, která nepovažovala za nutné předložit Soudnímu dvoru své vyjádření.

64. Za těchto okolností se domnívám, že je třeba mít za to, že v projednávaném případě Komise poskytla důkazy umožňující prokázat existenci *dostatečných* vazeb ve smyslu judikatury mezi dotčeným dovozcem, společností Trace Sport, a šrílanskými vyrábějícími a vyvážejícími podniky, společnostmi Kelani Cycles a Creative Cycles.

65. Zadruhé, pokud jde o druhou skutečnost, na níž nizozemská vláda, Rada a Komise zakládají svou námítku nepřípustnosti, z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že v průběhu správního řízení, kterého se společnost Kelani Cycles účastnila, neboť podala žádost o osvobození, kterou Komise nakonec z důvodu její nedostatečné spolupráce zamítla, společnost Trace Sport žádala Komisi, aby do řízení vstoupila jako vedlejší účastnice na podporu společnosti Kelani Cycles.

41 – Rozsudek ze dne 16. dubna 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, bod 26).

42 – Výraz „Panama Papers“ označuje značný počet důvěrných dokumentů panamské advokátní kanceláře Mossack Fonseca, které byly zpřístupněny v mezinárodním tisku v roce 2015. Dokumenty byly zkoumány v rámci projektu mezinárodního novinářského vyšetřování a následně rovněž daňovými a soudními orgány různých zemí. Po zveřejnění „Panama Papers“ zřídil Evropský parlament vyšetřovací výbor pověřený vyšetřením obvinění z údajných porušení a nesprávného úředního postupu při uplatňování unijního práva v souvislosti s praním peněz, vyhýbáním se daňovým povinnostem a daňovými úniky.

66. Z předkládacího rozhodnutí totiž vyplývá, že společnost Trace Sport sama potvrdila, že žádala Komisi o slyšení, aby mohla předložit zcela totožné argumenty a přesně tytéž doklady a důkazy, které byly již dříve uplatněny společností Kelani Cycles v rámci doplňujícího vyjádření, v návaznosti na sdělení Komise o úmyslu zamítnout její žádost o osvobození. Komise tyto doklady a důkazy odmítla z důvodů uvedených v bodě 40 odůvodnění sporného nařízení.

67. Ačkoli tento zásah společnosti Trace Sport do šetření obcházení vedeného Komisí na podporu společnosti Kelani Cycles nakonec selhal, jelikož Komise odmítla přehodnotit svou analýzu dotčených argumentů a dokumentů, prokazuje několik skutečností relevantních pro posouzení.

68. Zaprvé prokazuje natolik silnou vazbu mezi společnostmi Trace Sport a Kelani Cycles, že prvně uvedená byla obeznámena s šetřením týkajícím se druhé společnosti, což je neveřejná informace.

69. Zadruhé prokazuje takovou shodu zájmů dotčeného vývozce se zájmy dovozce ve spojení, která vedla posledně uvedeného ke snaze o vstup do šetření týkajícího se výrobce ve spojení, aby se pokusil o zvrácení odmítnutí Komise vzít v úvahu argumenty a důkazy, které se prvně uvedený snažil uplatňovat. Existence takové shody zájmů oba subjekty v konečném důsledku vedla k tomu, že v rámci šetření jednaly jako jediný subjekt.

70. Zatřetí je důvodné mít za to, že se dotčené informace a dokumenty alespoň částečně týkaly společnosti Trace Sport samotné. Jednak totiž z bodu 40 odůvodnění sporného nařízení vyplývá, že se jedna z předmětných otázek mezi Komisí a společností Kelani Cycles týkala objasnění ohledně společnosti ve spojení, jako byla společnost Trace Sport. Dále pak byť se informace a dokumenty, jež společnost Trace Sport hodlala Komisi předložit, této společnosti netýkaly, nevysvětluje to, jak mohla společnost Trace Sport před Komisí odůvodnit svůj vlastní vstup do řízení, aby mohla tyto informace a dokumenty poskytnout.

71. V tomto ohledu je třeba dále uvést, že pokud na rozdíl od věcí zmiňovaných v bodech 29 až 31 tohoto stanoviska v projednávaném případě Komise nemohla založit závěry svého šetření obcházení, jehož účelem bylo určit rozšíření antidumpingového cla, na údajích předložených výrobcem a dovozcem ve spojení, bylo tomu tak z důvodu nedostatečné spolupráce společnosti Kelani Cycles (a společnosti Trace Sport) při šetření.

72. Všechny tyto skutečnosti mě vedou k závěru, že společnosti Kelani Cycles a Trace Sport ve skutečnosti v průběhu šetření jednaly, jako by hájily zájmy jediného hospodářského subjektu. Společnost Creative Cycles se oproti tomu na šetření nepodílela, neboť byla ve své činnosti v podstatě nahrazena společností Kelani Cycles, jak vyplývá z bodu 60 tohoto stanoviska.

73. Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že podle mého názoru musí být s ohledem na zvláštní okolnosti projednávané věci považována za prokázanou existence souboru skutečností tvořících zvláštní situaci, která vymezuje společnost Trace Sport z hlediska sporného nařízení ve vztahu ke všem ostatním hospodářským subjektům, a tudíž ji může individualizovat způsobem obdobným jako jejího výrobce ve spojení, společnost Kelani Cycles.

74. Z toho podle mého názoru vyplývá, že za zvláštních okolností projednávané věci společnost Trace Sport nepochybně mohla podat žalobu na neplatnost sporného nařízení podle článku 263 SFEU, a že se tedy podle judikatury TWD nemůže dovolávat případné neplatnosti tohoto nařízení před vnitrostátními soudy.

75. V tomto ohledu musím ještě uvést, že jsem si vědom jednak toho, že čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU stanoví omezující kritéria pro přípustnost žaloby na neplatnost⁴³, a dále, že vzhledem k tomu, že judikatura TWD představuje výjimku z obecné zásady, jak jsem uvedl v bodech 21 až 25 tohoto stanoviska, musí mít omezený rozsah působnosti, konkrétně pouze na případy, kdy neexistuje žádná pochybnost, pokud jde o přípustnost žaloby jednotlivce na neplatnost u Tribunálu⁴⁴.

76. Nicméně v tomto ohledu mám jednak za to, že uznání aktivní legitimace společnosti Trace Sport k podání žaloby proti spornému nařízení je nepochybně v souladu s judikaturou v oblasti přípustnosti žalob na neplatnost v oblasti antidumpingu uvedenou v bodech 31 a 34 až 42 tohoto stanoviska.

77. Dále mám s ohledem na velmi specifické skutkové okolnosti projednávané věci za to, že umožnění dovozci ve spojení - jako je společnost Trace Sport, u něhož je jednak prokázáno, že je dostatečně propojen s vývozcem, který se podílel na šetření obcházení a který byl zjevně aktivně legitimován k podání žaloby na neplatnost dotčeného opatření, a dále že se byť neúspěšně zapojil do šetření obcházení týkajícího se tohoto propojeného výrobce a jednal přitom, jako by vystupoval v zájmu jediného hospodářského subjektu - namítat před vnitrostátním soudem neplatnost dotčeného nařízení je v rozporu se smyslem judikatury TWD, jak je uveden v bodě 25 tohoto stanoviska, a sice zajištění právní jistoty a předcházení zneužívání procesních prostředků, které unijní právo poskytuje jednotlivcům.

III. Závěry

78. S ohledem na všechny výše uvedené úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr odpověděl na předběžné otázky položené rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko) následovně:

- 1) Ani rozsudkem Tribunálu ze dne 19. března 2015, *City Cycle Industries v. Rada* (T-413/13, nezveřejněný, EU:T:2015:164), ani rozsudkem Soudního dvora ze dne 26. ledna 2017, *Maxcom v. City Cycle Industries* (spojené věci C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62), nebyla dotčena platnost prováděcího nařízení Rady (EU) č. 501/2013 ze dne 29. května 2013, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 990/2011 na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska, a to v rozsahu, v němž se toto nařízení týká společností Kelani Cycles (PVT) Ltd a Creative Cycles (PVT) Ltd.
- 2) Takový dovozce jízdních kol, jako je společnost Trace Sport, u něhož je jednak prokázáno, že je dostatečně propojen s uvedenými vyvážejícími výrobci, a dále, že se byť neúspěšně zapojil do šetření obcházení týkajícího se těchto propojených výrobců a jednal přitom, jako by vystupoval v zájmu jediného hospodářského subjektu, takže měl bezpochyby právo podat žalobu k Tribunálu za účelem zrušení antidumpingového cla z těchto výrobků, ale tohoto práva nevyužil, se poté nemůže dovolávat neplatnosti tohoto antidumpingového cla před vnitrostátním soudem. V takovém případě je vnitrostátní soud vázán konečnou povahou antidumpingového cla uloženého prováděcím nařízením Rady (EU) č. 990/2011 ze dne 3. října 2011 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 a rozšířeného na základě článku 1 prováděcího nařízení č. 501/2013 na jízdní kola zasílaná z Indonésie, Malajsie, Šrí Lanky a Tuniska.

43 – V tomto ohledu viz rozsudek ze dne 14. března 2017, A a další (C-158/14, EU:C:2017:202, body 68 a 69).

44 – V této souvislosti viz úvahy obsažené v bodě 34 stanoviska generálního advokáta Campos Sánchez-Bordony ve věci *Georgsmarienhütte a další* (C-135/16, EU:C:2018:120) a body 70 až 72 stanoviska generální advokátky Sharpston ve věci *A a další* (C-158/14, EU:C:2016:734).